

Ljuset under

Nilson Garido, som en gång varit vunnit de brasilianska mästerskapen i boxning, har nu lämnat sin familj och sitt hem för att leva under en vägbro. På samma gång är han tränare, föreståndare och vaktmästare, men också en förebild för många ungdomar.

bron

Boxaren Nilson Garido fick nog av att myndigheterna inte gjorde något för att hjälpa São Paulos många gatubarn. I dag driver han en boxningsklubb för marginaliserade ungdomar under en vägbro.

– Den enda regel vi har här inne är att alla människor ska bemötas med respekt.

Viktigast är att vi ger en fristad, menar Garido.

TEXT & FOTO: FERNANDO ARIAS

Alla maskiner, vikter och möbler har antingen donerats eller hittats på gatan. I dag har boxningsklubben fler än 1 000 medlemmar varav de flesta kommer från São Paulos fattigaste förorter.

VÄGEN FRAM TILL boxningsklubben omges av övergivna industrier och vid husväggarna ligger män och tar igen sig efter alkoholruset. Området under bron omges av ett stängsel, "Inga droger!" står det på en skylt fastsatt på den två meter höga grinden som utgör öppningen. På det stora asfaltsområdet under bron finns det bokhyllor överfulla med böcker, datorer inpackade i tjock gul plast, gamla bildäck, en gigantisk stålfjäder, rostiga pokaler och så människor, förstås. Unga människor. Föreståndaren Nilson Garido startade klubben för sex år sedan.

– Först var det ett projekt för barn som bodde på gatan och sniffade lim. Jag tränade boxning med dem. Efter ett tag hade vi tur, en man från kommunen gick förbi och lovade oss ett annat ställe, under en ännu större viadukt. Nu har vi fått böcker och gamla datorer så vi ska snart börja med språk- och datorkurser. Problemet är att vi inte har elektricitet.

Smällar från metall mot metall, ett dånande vrål från en lastbil som passerar över våra huvuden och gnissel i rostiga leder.

– Många av de som du ser här bodde förut på gatan. Många använde droger och drack sprit, fortsätter Nilson Garido. När vi väl började med gratis boxning fick de något annat att göra. De mötte personer som de aldrig annars skulle prata med, de började komma hit och träna istället för att använda droger. Numera kommer 100–300 personer per dag för att träna och Nilson Garido anordnar även lokala mästerskap. En bit bort hoppar en pojke hopprep på boxarvis, en annan slår mot en säck.

– **DET HAR ALDRIG** tidigare funnits några klubbar som är gratis, här får vi till och med lunch. Restauranger som gillar projektet brukar skänka mat så att alla kan äta. Jag går inte i skolan längre, så nu kommer jag hit varje dag, berättar Felipe dos Anjos Matos och sätter sig ner på ett traktordäck. Den andra pojken, Clodoaldo de Roque, pustar ut och släpper ner hopprepet på marken.

– Jag också, säger han. Efter skolan brukar jag planka in på tunnelbanan och komma hit.

vårt problem har aldrig varit pengarna, vårt problem är diskrimineringen och utanförskapet

Varje dag. Jag har alltid velat boxas, men inte haft råd att börja träna någonstans.

Varken Clodoaldo eller jag vet hur man stavar hans namn, men vi har inte svårt att enas om något som ser bra ut. Föreståndaren Nilson Garido får numera hjälp av en av sina elever, Jailton de Souza. Enligt Nilson Garido är han en mycket lovande talang.

– Jag kommer från Bahia och flyttade hit när jag var 16. Först bodde jag hos min kusin som försörjde oss båda. Jag söp hela tiden så situationen blev ohållbar och jag var tvungen att flytta, berättar Jailton de Souza. För att tjäna pengar började han sortera sopor på en soptipp där han också fick bo.

– Under ett år bodde, arbetade och söp jag på det där sopberget. Men det var också

under den här tiden som jag började lära känna Garido och klubben. I början blev jag utslängd när jag kom hit och var full, men efter ett tag uppskattade jag klubben mer än krökat. Till slut frågade han mig om jag inte skulle komma och bo med honom under viadukten, och det var då han visade mig vad boxning egentligen handlar om.

Nu är Jailton de Souza 19 år och har fått jobb på ett privat gym.

– Vårt problem har aldrig varit pengarna, vårt problem är diskrimineringen och utanförskapet, säger Garido innan jag går därifrån.

– Det som driver mig är att folk som från början bara upplevt mörker, våld och fattigdom nu säger att det finns ett ljus under viadukten. ■